

Сбере се усамотенъ изведнѣжъ.
Избухватъ искри като златенъ пѣськъ
Наблизо кждѣ насъ. Но погледни!
Запалена, гори съсъ силенъ блѣськъ
Скалата дорѣ до висини!

МЕФИСТОФЕЛЪ.

За тоя празникъ ли не ще освѣти
Разкошно Мамонъ своитѣ дворци?
Сждбата ти помогна днеска тукъ да си.
На, идатъ буйни гости, чухъ имъ гласоветѣ.

ФАУСТЪ.

Ей вихрова певѣста коня кара!
И по гърба ми какъ ме тя ударя!

МЕФИСТОФЕЛЪ.

Хвани скалата ти за старитѣ ребра!
А то, ще те повали въ тазъ бездѣнна пещеря!
Мъгла ноцъта сгжсти.
Чуй, изъ горитѣ какъ прѣщи!
Изплашенитѣ кукумявки хукватъ...
Чуй стълбоветѣ се разпукватъ
На винаги зеленитѣ палати.
Ломѣжтъ се, скърцатъ джбове клонати...
На дънеритѣ мощното бучене!
На коренитѣ шумното ехтене!
Въ ужасенъ смутъ какъ всичко пада,
Като кога се сгрѣмоли ограда!
Фучжтъ и виятъ вѣтрове
Въ изпозатрупанитѣ долове.
Чуй гласоветѣ въ планината,
Наблизо и въвъ долината...
Надъ урви и надъ пещери
Въвъ яростъ пѣсенъта вълшебна ври!